

COMPENSATIECOMMISSIE

Zaaknummer Compensatiecommissie 2012CC044
Zaaknummer Klachtencommissie 2010T023

datum uitspraak 27/06/2012

De Compensatiecommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatiecommissie) geeft op grond van de Compensatieregeling R.-K. Kerk Nederland (hierna ook te noemen: de Compensatieregeling) het volgende advies naar aanleiding van de aanvraag tot compensatie door:

de verzoeker,
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: verzoeker,
juridisch adviseur: mr B.J.M.P. Cremers, advocaat te Breda,

te voldoen door:

de verweerder,
gevestigd te [plaats],
hierna te noemen: verweerder.

1. Verloop van de procedure

Het aanvraagformulier d.d. 9 januari 2012 voor het verkrijgen van compensatie wegens vastgesteld seksueel misbruik van een minderjarige in de R.-K. Kerk Nederland is door de griffie van de Compensatiecommissie ontvangen, tezamen met het advies van de Klachtencommissie d.d. 11 november 2011 met zaaknummer 2010T023 waarin het seksueel misbruik gegrond is verklaard, en de brief d.d. 9 december 2011 waarin verweerder te kennen geeft de gegrondverklaring over te nemen. Het door verweerder ingevulde antwoordformulier is door de griffie ontvangen.

Bij brief van 29 februari 2012 heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie op de voet van artikel 15 van de Compensatieregeling nadere vragen gesteld aan de voorzitter van de Klachtencommissie aangaande het overgelegde bewijs. De voorzitter van de Klachtencommissie heeft hierop geantwoord bij brief van 28 maart 2012. Namens verzoeker is hierop gereageerd bij schrijven van 24 april 2012. Daarop heeft namens de Compensatiecommissie de voorzitter bij brief van 30 mei 2012 heeft laten weten dat het namens verzoeker gestelde ernstiger misbruik dan omschreven in het overgelegde bewijsmiddel, een nader onderzoek zou vergen en dat dit niet tot de bevoegdheden van de Compensatiecommissie behoort.

Door het indienen van het aanvraagformulier heeft verzoeker aangegeven akkoord te gaan met de Compensatieregeling. Ook verweerder heeft zich aan de Compensatieregeling onderworpen. Beide partijen hebben afschriften gekregen van alle genoemde stukken die deel uitmaken van het dossier waarover de Compensatiecommissie beschikt.

2. De vaststaande feiten

Voor de beoordeling van de aanvraag tot compensatie gaat de Compensatiecommissie uit van de feiten en omstandigheden zoals deze door de Klachtencommissie in haar advies zijn vastgesteld en gegrond zijn bevonden en die zijn aangevuld door middel van de brief van de voorzitter van de Klachtencommissie d.d. 28 maart 2012. Kort weergegeven en nader beschreven in het advies van de Klachtencommissie gaat het in deze zaak om betasting van intieme delen.

Verzoeker wilde destijds priester worden en bezocht daarom in 1959 eerst [instituut] en na een jaar [instituut]. Op een avond werd verzoeker geboden om de volgende dag bij (wijlen) [aangeklaagde] (hierna: [aangeklaagde]) langs te komen op diens kamer. Daar werd verzoeker door [aangeklaagde] betast. [aangeklaagde] had daarbij zijn toga omhoog en had er geen kleren onder aan. Verzoeker moest [aangeklaagde] bevredigen. In totaal heeft zich dit twee tot drie keer voorgedaan. Verzoeker mocht met niemand praten over hetgeen gebeurd was.

Er kwam een einde aan het misbruik nadat verzoeker het misbruik had verteld aan een non in de ziekenboeg. Een week later werd verzoeker door zijn ouders van [instituut] gehaald. Daarbij is nooit één woord over het gebeuren gerept.

Doordat verzoeker weg ging van [instituut], heeft hij het gymnasium aldaar niet kunnen afmaken en belandde hij op de Mulo. Met vertraging heeft hij vervolgens aan een universitaire studie kunnen beginnen, naast het hebben van een baan als onderwijzer.

[Aangeklaagde] heeft met zijn handelwijze de lichamelijke en geestelijke integriteit van verzoeker, die destijds dertien of veertien jaar was, ernstig geschonden, hetgeen gevolgen heeft gehad voor verzoeker zowel in zijn werkzame leven als in zijn persoonlijke leven.

3. Het bewijs en categorie-indeling

3.1 De Compensatiecommissie hecht eraan in zijn algemeenheid op te merken dat op grond van artikel 7 van de Compensatieregeling, bewijs van seksueel misbruik en de aard daarvan door verzoeker *voorafgaand* aan een beroep op compensatie onder de Compensatieregeling dient zijn vergaard. Voorst merkt zij op dat bewijs alleen geleverd kan worden door overlegging van de stukken als in artikel 7 van de Compensatieregeling genoemd (zie toelichting bij de Compensatieregeling, pagina 10 onder “het bewijs van seksueel misbruik” 1^e en 2^e alinea).

In het onderhavige geval is het bewijs van seksueel misbruik, van de aard daarvan en van de relevante bijkomende omstandigheden door verzoeker geleverd door overlegging van het niet meer voor bezwaar vatbaar schriftelijk advies van de Klachtencommissie, gegeven naar aanleiding van de klacht van verzoeker tegen (wijlen) [aangeklaagde] met zaaknummer 2010T023(2), waarin de klacht gegrond is verklaard, voorzien van de schriftelijke beslissing van de kerkelijke gezagsdragers van de aangeklaagde tot overname van het advies. Nu dit advies niet, en zeker niet zonder meer, bewijs oplevert van de aard van de seksuele misdraging, heeft de voorzitter van de Compensatiecommissie met toepassing van artikel 15 van de Compensatieregeling daarover nadere informatie ingewonnen bij de voorzitter van de Klachtencommissie. De brief van de voorzitter van de Klachtencommissie d.d. 28 maart 2012, die ter kennis van partijen is gebracht, houdt in dat noch in het klaagschrift, noch overigens in het dossier er sprake is van oraal bevredigen.

Derhalve oordeelt de Compensatiecommissie dat er geen bewijsmiddel als bedoeld in artikel 7 van de Compensatieregeling voorhanden is waaruit een oraal bevredigen blijkt.

Het gegeven dat de juridisch adviseur van verzoeker in reactie op de brief van 28 maart 2012 van de voorzitter van de Klachtencommissie stelt dat wel sprake was van orale seksuele handelingen, kan de Compensatiecommissie niet in haar advies betrekken, nu de Compensatieregeling -zoals hiervoor uiteengezet- niet voorziet in het doen van nader onderzoek anders dan het stellen van vragen op de voet van artikel 15 van de Compensatieregeling.

3.2 Gelet op het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik zoals vermeld onder 2, en het geleverde bewijs daarvan zoals vermeld onder 3.1, oordeelt de Compensatiecommissie dat een indeling van de aanvraag van financiële compensatie in categorie 2 zoals nader omschreven in artikel 5 sub 2 van de Compensatieregeling, haar juist voorkomt. Ten overvloede merkt de Commissie op dat hoewel hier sprake kan zijn van seksueel misbruik dat in meerdere categorieën zou kunnen vallen, voor de te adviseren uitkering alleen de hoogste categorie geldt (zie Toelichting op de Compensatieregeling, paragraaf De categorieën, 4^e alinea).

4. Bedrag financiële compensatie en kosten rechtsbijstand

4.1 De Compensatieregeling kent, zoals de toelichting bij de Compensatieregeling omschrijft, een tegemoetkoming naar billijkheid in de schade ontstaan door seksueel misbruik. In een aantal gevallen zal de compensatie de schade dekken, in een aantal gevallen zal dat niet zo zijn. De in deze regeling omschreven compensatie heeft het karakter van smartengeld ter erkenning van het jegens verzoeker gepleegde seksueel misbruik en ter genoegdoening van het geschokte rechtsgevoel. Het is bedoeld om een gedeeltelijke materiële vergoeding te bieden ter verzachting van het gedurende vele jaren ondergane psychisch leed, de pijn, het verdriet en de gederfde levensvreugde. Tevens is de vergoeding, zoals de toelichting op de regeling vermeldt, bestemd voor vergoeding van sommige uitgaven die gedaan zijn ten gevolge van het misbruik.

4.2 Op grond van de onder 2 vermelde feiten en omstandigheden is de Compensatiecommissie van oordeel dat indeling in categorie 2 zoals geformuleerd in artikel 5 sub 2 van de Compensatieregeling aan de orde is. Dit leidt tot het advies tot betaling van een vaststaand bedrag van €7.500,- . Nu reeds een bedrag van €381,62 als 'vergoeding voor gemaakt kosten in 2010-2011' door verweerder is overgemaakt, resteert een te betalen bedrag van €7118,38.

4.3 Verzoeker heeft nota's overgelegd aan de Compensatiecommissie ter zake van kosten van rechtsbijstand gemaakt in het kader van het aanvragen van de financiële compensatie. Deze kosten komen echter niet voor vergoeding in aanmerking aangezien artikel 24 van de Compensatieregeling daarin niet voorziet indien sprake is van een indeling in categorie 2.

5. Slotsom

5.1 De Compensatiecommissie heeft kennisgenomen van alle stukken in het onderhavige dossier en is op grond daarvan tot het oordeel gekomen dat de onderhavige aanvraag gelet op de bepalingen van de Compensatieregeling dient te worden ingedeeld in categorie 2 en dat het hierna te vermelden bedrag voor betaling in aanmerking dient te komen.

5.2 Betaling van compensatie geschiedt zonder dat van de verzoeker tot compensatie finale kwijting te zake van schadevergoeding wegens seksueel misbruik wordt verlangd.

5.3 Deze beslissing van de Compensatiecommissie geldt als bindend advies voor verweerder en is noch voor verzoeker, noch voor verweerder vatbaar voor enige vorm van beroep bij de Compensatiecommissie.

6. Het advies

De Compensatiecommissie komt tot een indeling van de aanvraag van verzoeker in categorie 2 en adviseert verweerder betaalbaar te stellen een bedrag van €7118,38 te betalen binnen zes weken te rekenen vanaf de dag na deze uitspraak.

Deze beslissing is gewezen door de Compensatiecommissie in de samenstelling mr. B. Holt-huis (voorzitter), mr. J. M. van de Laar en mr. R. Ph. Elzas, bijgestaan door mr. E.B. Schaafsma-van Campen, griffier, op 27/06/2012 en is ondertekend door de voorzitter.

voorzitter